

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou v právní věci

žalobce **N. N. T.**, narozený dne X.
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem X.
zastoupený Mgr. Markem Eichlerem, advokátem
sídlem Nekázanka 888/20, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2024, č. j. OAM-992/ZA-ZA11-HA06-2024,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2024, č. j. OAM-992/ZA-ZA11-HA06-2024, kterým žalovaný rozhodl o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), z důvodu nepřipustnosti podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.

II. Žalobní body

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

2. Žalobce je přesvědčen o nezákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť nevychází ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu a není v souladu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), náležitě odůvodněné. Právě v nedostatečném odůvodnění a nedostatečném zhodnocení důkazů spatřuje jeho nepřezkoumatelnost.
3. Žalovaný nedostatečně posoudil jednotlivé důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Tímto postupem založil nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť nepostupoval v souladu s § 68 odst. 3 s. ř.
4. Žalovaný svým postupem porušil § 2 odst. 1 a 4, § 3, § 50, § 52 s. ř., § 10a, § 11a zákona o azylu, Úmluvu o právním postavení uprchlíků a ústavně zaručené právo na život.
5. Žalobce nesouhlasil s argumentací žalovaného o neexistenci nových skutečností, neboť v opakované žádosti uvedl i obavu z mafie. Tato skutečnost v první žádosti absentovala.
6. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí nezabýval možností udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, ačkoliv se jím podle názoru žalobce zabývat měl, neboť žalobce uvedl, že chce v České republice (dále jen „ČR“) zůstat, protože má obavy o svůj život. Ustanovení § 14 zákona o azylu je kombinací neurčitěho právního pojmu a správního uvážení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2011, č. j. 4 Azs 14/2011-132). Na udělení humanitárního azylu nemá žadatel právní nárok a správní orgán o něm rozhoduje na základě správního uvážení, přičemž jeho rozhodnutí soud přezkoumává z hlediska souladnosti s procesními předpisy a souladnosti s pravidly logického usuzování (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003-38, ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003-48). Rozhodnutí vydané na základě správního uvážení, musí být přezkoumatelné i z hlediska odůvodnění, v němž musí správní orgán uvést východiska svého uvažování, kritéria, jakožto i závěry, které z těchto dovodil (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002, ze dne 30. 11. 2004, č. j. 3 As 24/2004). Musí za tím účelem opatřit i potřebné důkazní prostředky (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 5. 11. 1993, č. j. 6 A 99/92-50). Smyslem humanitárního azylu je poskytnout azyl v situacích, které nespadají pod § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo nehumánní ho neposkytnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004-55). Žalovaný jednal v rozporu s judikaturou, neboť z napadeného rozhodnutí nelze seznat úvahy a hodnocení, jimiž se řídil ve vztahu k důvodům hodným zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu. Napadené rozhodnutí je v důsledku toho nepřezkoumatelné.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný s žalobou nesouhlasil, odkázal na obsah správního spisu a napadené rozhodnutí.
8. K otázce opakovaných žádostí a břemene tvrzení ohledně podstatné změny okolností ve vztahu k pronásledování nebo hrozbě vážné újmy, které tíží žadatele, odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2023, č. j. 4 Azs 166/2023-19. Pro přípustnost opakovaných žádostí je potřeba, aby v konkrétním případě existovaly nové skutečnosti a nová zjištění, která musí mít určitou přidanou hodnotu oproti předchozí žádosti. Věcné projednání opakované žádosti je totiž nutné vykládat restriktivně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2024, č. j. 7 Azs 273/2023-25).

9. Žalovaný shledal opakovanou žádost nepřípustnou, neboť žalobce pouze zopakoval motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Vietnamu vrátit, tedy snahu setrvat v ČR, pracovat a splácet dluhy věřitelům, kteří vyhrožují jeho rodině. Stejně tak nedošlo k žádné změně v domovském státě, která by mohla představovat novou skutečnost. Je-li žádost nepřípustná, neposuzuje se, zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu či doplňkové ochrany (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2024, č. j. 7 Azs 30/2024-26).
10. Žalovaný při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce tvrdil. Shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu a navrhuje žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

11. Žalobce podal dne 11. 5. 2024 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 17. 5. 2024 poskytl údaje k podané žádosti. V těchto uvedl, že je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky, vietnamské národnosti, nemá náboženské vyznání, nikdy nebyl členem politické strany ani hnutí, ani se nikdy neangažoval v politice. Je X., X. Naposledy žil v X., kde jeho rodina stále žije. Dne X odcestoval z X. do Prahy za prací s platným sezónním pracovním vízem. Na území ČR vstoupil dne X. Kromě ČR nepobýval v jiných státech Evropské unie (dále jen „EU“) a žádost o udělení mezinárodní ochrany podal poprvé tady. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že je X. Nikdy nebyl trestně stíhán ani odsouzen. O mezinárodní ochranu požádal, protože chce v ČR legálně zůstat, pracovat a vydělávat. Ve Vietnamu má velké dluhy a obává se tam vrátit, neboť nemá možnost tyto dluhy splatit. Dalším důvodem bylo, že nahlásil na policii jména převaděčů, kteří již vyhrožovali ve vlasti jeho rodině. V pohovoru dne 17. 5. 2024 uvedl, že Vietnam pravděpodobně opustil dne X. Neměl problém s vyřízením dokladů ani s vycestováním. Důvodem vycestování z vlasti byly velké dluhy, které neměl jak splácet, protože si nemohl najít práci. Žalobce nedoložil v průběhu správního řízení platné doklady osvědčující jeho totožnost a státní příslušnost, proto byl žalovaným dotázán na padělaný X. doklad. Žalobce sdělil, že nevěděl o skutečnosti, že je padělaný. Dále uvedl, že převaděči X. zaplatil za realizaci pobytu a cestovní doklad 15 000 EUR. Od X. se dozvěděl, že převaděči navštívili jejich domov a vyhrožovali jim. Na policii nemá v úmyslu jít, protože ho nemůže chránit 24 hodin denně. Je si vědom práva obrátit se na policii. Žalovaný shromáždil informace ohledně bezpečnostní a politické situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu - Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi Vietnam, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 4. 6. 2024 a Informace MZV ČR č. j. 100572-6/2024-MZV/LPTP ze dne 1. 2. 2024 k č. j. MV-3049-1/OAM-2024, půjčky, úvěry a lichva.
12. Dne 24. 6. 2024 vydal žalovaný první rozhodnutí č. j. OAM-645/BA-BA01-HA06-2024, jímž mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu neudělil. Žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že žalobce nebyl politicky aktivní, neuděluje se mu azyl podle § 12 písm. a) zákona o azylu. Problémy žalobce ve vlasti neměly spojitost s jeho rasou, pohlavím, náboženstvím, národností, příslušností k určité sociální skupině nebo zastáváním určitých politických názorů, a proto mu neudělil azyl podle § 12 písm. b) zákona o azylu. V souvislosti s tímto ustanovením se zabýval žalobcem sdělenými důvody pro vycestování z vlasti a dospěl k závěru, že ekonomické problémy v zemi původu nelze bez dalších okolností podřadit pod taxativně vypočtené důvody k udělení azylu. Dále

odkázal na § 2 odst. 6 zákona o azylu a upozornil, že v souladu s tímto ustanovením může sice být původcem pronásledování soukromá osoba, avšak za předpokladu, že lze prokázat, že veřejná moc není schopná či ochotná zajistit ochranu před vážnou újmou. V žalobcově případě podle žalovaného nešlo konstatovat, že by orgány veřejné moci nebyly schopny či ochotny poskytnout ochranu. To, že se osoby mohou obrátit ve Vietnamu na orgány veřejné moci s žádostí o pomoc v situacích obdobných případu žalobce, vyplynulo i z Informací MZV ČR č. j. 100572-6/2024-MZV/LPTP ze dne 1. 2. 2024 k č. j. MV-3049-1/OAM-2024, půjčky, úvěry a lichva. Žalobce se na orgány veřejné moci s vlastním vědomím neobrátil. Žalovaný zhodnotil vyjádření žalobce ve vztahu k jeho obavám z jednání věřitelů/převaděčů a po porovnání s informacemi o možnosti nápravy situace žalobce, které poskytuje právní řád Vietnamu, jako spekulativní a účelově použité, aby vyvolalo v žalovaném domněnku o existenci azylově relevantních důvodů. Pokud jde o udělení národního humanitárního azylu (dále jen „humanitární azyl“), žalobce je dospělý, plně svéprávný, netrpí X., které by mu znemožňovalo odcestovat zpět do vlasti, rodinu má ve vlasti, žalovaný neshledal, že by šlo o případ hodný zvláštního zřetele. Pokud jde o doplňkovou ochranu, žalobce podle žalovaného neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by mu v případě návratu do vlasti hrozil trest smrti. Žalovaný dále po posouzení výpovědi žalobce spolu s Informacemi OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi Vietnam, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 14. 6. 2023 konstatoval, že žalobci nehrozí v zemi původu mučení, jiné kruté nebo nelidské zacházení.

13. Žalobce proti prvnímu rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2024, č. j. OAM-645/BA-BA01-HA06-2024, podal žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě. Krajský soud dne 16. 7. 2024 usnesením č. j. 62 Az 30/2024- žalobu odmítl.
14. Žalobce dne 29. 7. 2024 podal druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. V poskytnutí údajů k podané žádosti dne 1. 8. 2024 uvedl, že je národnosti kinh, je X., X. Jeho rodina žije v X, což je i místo posledního bydliště žalobce ve Vietnamu. Je bez náboženského vyznání. Nikdy nebyl členem politické strany či hnutí, ani se nikdy neangažoval v politice. Dále uvedl, že si nevzpomíná, jak přicestoval do ČR, ale domnívá se, že X. Přicestoval za účelem práce dne X. Cestovní doklad má u X., neboť mu byl odebrán při jeho zadržení pro nelegální pobyt. O mezinárodní ochranu žádal poprvé 2. 6. 2024 a toto je jeho druhá žádost. V roce X. měl vízum do X., kde X. a X. Ve státech EU nikdy žádné vízum ani povolení k pobytu neměl. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že je X. Nikdy nebyl trestně stíhán nebo odsouzen. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu sdělil, že si ve Vietnamu půjčil peníze, aby mohl cestovat do ČR. Následně si chtěl vyřídit oficiální povolení k pobytu, ale podvodníci ho okradli. Do Vietnamu se nemůže vrátit pro své velké dluhy, které by neměl možnost splácet. Půjčku si vzal od mafie, která hrozí jeho rodině. V ČR musí zůstat, aby tuto půjčku splatil. Na dotaz žalovaného, zda uvádí stejné důvody žádosti o mezinárodní ochranu jako v prvním případě odpověděl, že ano.
15. Žalovaný ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu vyšel z Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi Vietnam, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 4. 6. 2023.
16. Žadatel se k seznámení s podklady rozhodnutí dostavil, ale neseznámil se s nimi a nežádal jejich doplnění. Pořídil si pouze fotokopii materiálů.

17. Žalovaný v napadeném rozhodnutí srovnal důvody pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany uváděné v první žádosti (chce v ČR legálně zůstat, pracovat a vydělávat, aby mohl splatit velké dluhy svým věřitelům ve Vietnamu, kteří vyhrožují jeho rodině, a také pro obavu z převaděčů, které ohlásil české policii) s nyní uváděnými (do Vietnamu se nemůže vrátit pro velké dluhy, které má u mafie, jež nyní hrozí jeho rodině, tyto dluhy by v případě návratu neměl možnost splácet). Žalovaný v řízení o první žádosti tyto obavy žalobce posoudil. Po porovnání předchozích důvodů s aktuálními dospěl žalovaný k závěru, že žalobce uvedl stejné motivy svého odchodu z vlasti a své neochoty se vrátit. Stejně tak žalovaný po vyhodnocení opatřených podkladů nezjistil, že by se situace ve Vietnamu změnila od chvíle, kdy o žádosti o udělení mezinárodní ochrany meritorně rozhodoval. Opakovanou žádost tedy posoudil jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 11a odst. 1 zákona o azylu a řízení v souladu s § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*
20. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které: a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
21. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se dále zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.*
22. Žalobce ve všeobecné rovině nesouhlasí s argumentací žalovaného o neexistenci nových skutečností, když uvedl v opakované žádosti obavy z mafie, které dluží peníze, a která nyní vyhrožuje jeho rodině ve Vietnamu.
23. Žalovaný při posouzení existence nových skutečností vycházel zejména z poskytnutých údajů a písemných podkladů, které použil v původním řízení, konkrétně šlo o Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace ve Vietnamu a Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 4. 6. 2024. Při komparaci tvrzení žalobce z obou žádostí dospěl k závěru, že důvod pro podání opakované žádosti je totožný s důvodem prvně uváděným. V obou žalobcových žádostech byla a je důvodem snaha setrvat na území ČR, kde chce pracovat a vydělanými prostředky splácet dluh v domovském státě věřitelům, kteří vyhrožují jeho rodině. Na základě opatřených informací o zemi původu dospěl k závěru, že se situace nezměnila od posledního meritorního rozhodnutí ve věci a nejsou zde objektivní okolnosti, které by nasvědčovaly pronásledování v § 12 zákona o azylu či doplňkové ochraně v § 14a zákona o azylu.

24. Opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany neslouží k doplňování či upřesňování žadatelových tvrzení v předchozí žádosti. Jejím hlavním smyslem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele v hmotněprávní sféře a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2020, č. j. 5 Azs 325/2019-16, či ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65). Smyslem tohoto zákonného požadavku je na jedné straně umožnit nové posouzení v případě, že nové skutečnosti či zjištění mohou vést k jinému rozhodnutí než u předchozí žádosti, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, a ze dne 27. 3. 2020, č. j. 5 Azs 325/2019-16).
25. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 325/2019-16 je věcné projednání opakované žádosti výjimkou, „*kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté*“. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, musí „*odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.*“
26. Žalovaný v napadeném rozhodnutí popsal důvody první žádosti i opakované žádosti. Tyto vzájemně porovnal a zároveň posoudil, zda ve Vietnamu nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzovaná první žádost žalobce, ke změně, která by mohla představovat skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného o neexistenci nové skutečnosti nebo zjištění, na základě kterých by bylo možné osvědčit, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalobce předestřel totožné důvody související se svým zadlužením, kdy na tyto dluhy si chce v ČR vydělat a následně je chce splatit. Nic se nezměnilo ani na původním tvrzení o vyhrožování rodině žalobce ze strany věřitelů. Žalobce pouze nad rámec předchozí žádosti označil své věřitele jako „mafii“. Žádným způsobem však nevysvětlil v opakované žádosti ani v žalobě, v čem se jeho situace změnila natolik, aby byl důvod pro věcné projednání jeho žádosti, resp. není zřejmé, co by mělo být novou skutečností ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, která by mohla svědčit o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, či že mu hrozí závažná újma podle § 14a téhož zákona. Přitom tuto možnost měl a naopak žalovanému sdělil, že jeho důvody k podání opakované žádosti jsou shodné jako v první žádosti. Soud dodává, že žalovaný se v prvním meritorním rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany na základě shromážděných podkladů vypořádal s možným postupem žalobce při ochraně svých práv vůči věřitelům ve vlasti. Přímo i předestřel, jaké možnosti vnitrostátní ochrany žalobce má. Jelikož se situace ve Vietnamu nezměnila, může této ochrany stále využít on i jeho rodina. V této souvislosti nebyly závěry žalovaného nijak zpochybněny.

27. Žalovaný tedy nepochybil a správně posoudil opakovanou žádost jako nepřijatelnou.
28. Vypořádáním této námitky se soud dostává k namítané nepřezkoumatelnosti z důvodu nevypořádání jednotlivých důvodů pro udělení mezinárodní ochrany.
29. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
30. Žalovaný o opakované žádosti věcně nerozhodoval, nýbrž ji posoudil jako nepřijatelnou a řízení o ní zastavil. Jde o procesní rozhodnutí žalovaného, v němž se meritorně nezabývá žádostí žalobce, ani nevyhodnocuje, zda jsou u žalobce věcně dány důvody pro udělení azylu či doplňkové ochrany. V souladu s § 11a odst. 1 zákona o azylu nejprve posuzuje, zda je opakovaná žádost přijatelná. Až teprve tehdy, kdy je přijatelná, pustí správní orgán opakovanou žádost do meritorního přezkumu, v němž právě hodnotí, zda jsou naplněny důvody pro udělení azylu či mezinárodní ochrany (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2020, č. j. 2 Azs 138/2020-35). Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, žalovaný se správně primárně zabýval přijatelností žádosti žalobce, nikoliv naplněním důvodů pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
31. Nakonec se žalobce domáhá udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. V souvislosti s tím odkazuje na judikaturu, která toto ustanovení vykládá, a má za to, že v jeho případě je dán důvod hodný zvláštního zřetele. V důsledku toho, že se žalovaný nezabýval možností udělení humanitárního azylu, založil nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodu napadeného rozhodnutí.
32. Podle § 11a odst. 4 zákona o azylu ministerstvo *může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přijatelnou.*
33. Podle § 14 věty první zákona o azylu *jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen „humanitární azyl“) z humanitárního důvodu.*
34. Předem soud uvádí, že žalobce v opakované žádosti neuvedl žádné humanitární důvody. Žalobce svůj azylový příběh shrnul tak, že se ve Vietnamu zadlužil, věřitelé (mafie) vyhrožují jeho rodině, chtějí zaplatit svou pohledávku, on si chce v ČR najít práci, aby mohl tyto dluhy splatit. Přitom je to právě žadatel o mezinárodní ochranu, koho tíží povinnost tvrzení a jí odpovídající břemeno tvrzení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2005, č. j. 4 Azs 151/2005-86) a je primárním zdrojem relevantních informací pro udělení mezinárodní ochrany. Správní orgán při posuzování žádosti vychází právě z žadatelem předneseného azylového příběhu, který tvoří pomyslný rámec pro zjišťování skutkového stavu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003-41). Není úkolem správního orgánu domýšlet relevantní důvody pro udělení azylu, které žadatel neuplatnil a následně z nich činit skutková zjištění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003-41, nebo usnesení ze dne 19. 10. 2020, č. j. 4 Azs 277/2018-60).
35. Soud již výše upozornil, že v případě podané opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany správní orgán nejprve posuzuje přijatelnost podle § 11a odst. 1 zákona o azylu, tedy zda nové skutečnosti svědčí o tom, že by žadatel mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a

zákonu o azylu. Následně má správní orgán možnost vyhodnotit skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, jako důvody zvláštního zřetele hodné pro přípustnost opakované žádosti podle § 11a odst. 4 zákona o azylu.

36. Stejně jako v případě § 14 zákona o azylu jde v případě § 11a odst. 4 téhož zákona o kombinaci neurčitého právního pojmu a správního uvážení správního orgánu, které soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. hodnotí jen omezeně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004-72, č. 375/2004 Sb. NSS). Podle judikatury žalovaný nemusí výslovně uvést, že neshledal důvody k uplatnění § 11a odst. 4 zákona o azylu, pokud všechny okolnosti, které byly zkoumány jako údajné nové důvody tvrzené žadatelem o azyl a mohly by být rozumně představitelné jako důvody zvláštního zřetele hodné, vzal v rámci řízení o opakované žádosti v úvahu v dimenzi skutkové (zkoumal, zda jsou stejné, anebo nové oproti důvodům v žádosti předešlé) i v dimenzi právní, tedy z hlediska dopadů na životní poměry žadatele. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že není důvod něco měnit na hodnocení těchto okolností oproti jejich předešlému posouzení, plyne z toho, že implicitně shledal, že případ žadatele je případem běžným, neobsahujícím zvláštní, mimořádné, předem typově nedefinované (obtížně předvídatelné) důvody, které by měly vést k uplatnění § 11a odst. 4 zákona o azylu (srov. rozsudek ze dne 21. 6. 2019, č. j. 2 Azs 101/2019-74).
37. Je zřejmé, že žalovaný se řídil výše popsanou judikaturou. Vzal v potaz veškeré relevantní skutečnosti. Nezjistil nic, co by nasvědčovalo výjimečné situaci žalobce. V rovině skutkové zkoumal, zda jsou důvody podání žádosti stejné, nebo nové oproti důvodům v první žádosti. Důvody související s nepříznivou ekonomickou situací ve vztahu k dluhům, které nyní věřitelé po žalobci vymáhají, a vyhrožují při tom jeho rodině, žalovaný posuzoval již v řízení o první žádosti, přičemž žalobcem uváděná nová skutečnost v podobě „mafie“ jakožto věřitele žalobce k meritornímu hodnocení opakované žádosti nepostačovala, jde zjevně o stále stejné věřitele, kteří mají vyhrožovat rodině žalobce. Postup žalovaného ve vztahu k § 11 odst. 4 zákona o azylu byl správný, neboť z provedeného posouzení opakované žádosti a jejího porovnání s žádostí první je zřejmé, že neshledal důvody hodné zvláštního zřetele. Mohl tak učinit implicitně, jak plyne z výše citované judikatury. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a ani tato námitka neobstojí. Soud dodává, že žalovaný se národním humanitárním azylem zabýval podrobně v řízení o první žádosti žalobce, žalobce neuvádí, že by se v podstatných okolnostech mělo cokoliv změnit.
38. Žalobní tvrzení o porušení příslušných ustanovení správního řádu, zákona o azylu a Úmluvy o právním postavení uprchlíků jsou dále formulovány toliko obecně. V napadeném rozhodnutí ani v řízení předcházejícím jeho vydání neshledal soud žádné porušení správního řádu ani práv žalobce, které by mělo negativní vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Bližší vypořádání těchto námitek soudu neumožňuje jejich obecný obsah. Obecné odkazy na porušení různých ustanovení nepředstavují řádný žalobní bod (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017-72).
39. Soud ze všech shora uvedených důvodů žalobu neshledal důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

35/2024

40. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 24. února 2025

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.